12 Οκτωβρίου 1905

στικό κ. Ταμβάκος και χαιρετίσας άπήλθε τοῦ γραφείου τοῦ κ. Πταισματσόλιου

Ἡ μηνυσις.—Διατί κατηγορούμεθε

Ὁ κ. Πταισματσόλικης εἰς ὃν ἐχει ἐρεχθοεί ὑ ἰδέα ὅτι τὸ ἄρθρον τοὐτο εἶνε ἐξυδριστικὸν ὑπέβαλεν, διὰ τοῦτο ὡς ἐπληροφορήθημεν, μηνυσιν κατὰ τοῦ συντάκτου καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἐβδόμου ἐπὶ παραβάσει τῶν ἄρθρων 21, 29 καὶ 37 τοῦ περὶ ἐξυδρίσεως νόμου καὶ τοῦ ἄρθρ. 95 τοῦ Ποινικοῦ τος. Τὰ ἄρθρα ταῦτα ἐχουσιν ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρ. 21. Μὲ φυλάκισιν δύο ἑβδομάδων μέχρι δύο ἐτῶν τιμωρεῖται ὅστις καθυβρίζει δι' ἀνεδιστικῶν λέξεων ἐγγράφως ὑπαλλήλον τοῦ Κράτους διὰ σχέσιν τινάναγομένην εἰς τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 29. Ὅστις προσβάλλει διὰ γλώσσης ἢ ἐγγράφου τὴν τιμὴν ἄλλου .....τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πλὴν ὁ μηνῶν.

Ἄρθρ. 37 Ἡ κατάχρησις τῆς ἐλευθεροτυπίας πρὸς ἐκτέλεσιν κακουργήματος ἢ πλημμελήματος, ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν τινὰ ἐπιδιορύνουσαν αἰτία.

Ἄρθρ. 95 Συντάγ. Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα διαζέυνται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων, ὡσαύτως καὶ τὰ τοῦ τύπου, ὁσάκις ταῦτα δὲν ἀφορῶσι τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

* * *

ΔΙΚΗ Κ. ΚΑΤΣΙΜΙΧΑ

Διὰ τὴν ἀπαγωγὴν τῆς θυγατρὸς Κουμουνδούρου.—Καταδίκη αὐτοῦ.

Δικασθεῖς ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ ἐκ Μαυρομματίου Κωνστ. Κατσιμίχας, κατηγορούμενος ἐπὶ συνεργασίᾳ εἰς τὴν πρὸ ἐτους λαβοῦσαν χώραν ἀπαγωγὴν τῆς προικοῤῥόνου θυγατρὸς τοῦ συγχωρεῖου του Κουμουνδούρου κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν 23 μηνῶν. Ὁ συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου παρίστατο μετεξὺ τῶν ἄλλων καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις συμπολίτης ἡμῶν δικηγόρος κ. Γ. Καπείνας.

* * *

Ο ΝΕΟΣ ΤΑΜΙΑΣ ΘΗΒΩΝ

Πολλὰ τὰ ἐγκώμια θἀκούσωμεν διὰ τὸν νέον Ταμίαν μας κ. Ν. Ράγκον, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀριχθέντα ἐνταῦθα εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ μετατεθέντος ἐντεῦθεν κ. Μυλωνᾶ. Ἀνὴρ τοῦ ὁποίου τὴν ἐιφυᾶ εὐγένειαν καὶ καλωσύνην δὲν κατόρθωσαν οἱ πολλοὶ καὶ ποικίλοι ἀρθμοὶ τῆς πολυχεῖρος λογιστικῆς ὑπηρεσίας νὰ μειώσωσιν οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον, κατέκτησε τὰς συμπαθείας συμπάσης τῆς λογικωτέρας μας εἴδης ὅμα τῇ ἐλεύσει του.

* * *

Η ΛΑΒΕΙΑ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΟΥ

Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Εἰρηνοδικείου.

Ἀναβιβάζοντες ἐπ' ἀβείᾳ τὸ Εἰρηνοδίκειον κ. Κ. Μακρῆ, συνεδριάσεις τοῦ Εἰρηνοδικείου τακτικὰς πρὸς ἐκδίκασιν πταισεσιακῶν καὶ λοιπῶν πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεων δὲν θὰ ἔχωμεν εἰ μὴ μετὰ τὴν ἐπανοδον αὐτοῦ. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ὁ φίλεργος καὶ δραστηριώτατος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου κ. Θεμ. Τριανταέας θέλει ἐξακολουθῇ ἀνὰ πᾶσαν Παρασκευὴν νὰ ἐξετάζει τοὺς ἐπὶ τῶν διαφόρων ὑποθέσεων καλουμένους μάρτυρας ὑπὸ τῶν διαδίκων, ὡς ἐπίσης νὰ δέχηται τὰς κατὰ τὰς διαφόρους συνεδριάσεις συμπιπτούσας ὀρκοδοσίας τῶν διαφόρων διαδίκων.

* * *

ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἡ Οἰκονομικὴ Ἐφορεία τῶν ἡθῶν μετεφέρθη ἐκ τῆς οἰκίας Παπαθεοδώρου εἰς τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν Δίρκης οἰκίαν τοῦ κ. Ἀλεξ. Φαρμακᾶ ἔνθα πρότερον τὸ συμβολαιογραφεῖον τοῦ κ. Ἀλεξ. Βιένη.

* * *

Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Ἀστυνόμου.

Δὲν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ ἐπαινέσωμεν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν θέλησιν τὴν ὁποίαν ὁ Ἀστυνόμος τῆς πόλεως κ. Βότσ. Λάμπρου δείκνυει ὑπὲρ τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως προσωπικῶς πολλάκις ἐπιβλέπων καὶ παρακολουθῶν τοὺς ἐπὶ ταύτης τεταγμένους ὑπαλλήλους τοῦ Δήμου.

* * *

ΛΗΣΤΕΙΑ ΕΝ ΧΑΛΕΜΒΟΤΣΑΡΙΩ

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁλίγων ἐξωθι τοῦ Χλειφταταρίου ὁ Ἀθ. Κουκουδίνος ἐλήστευθη παρ ἀγνώστων οὔτινες ἀφαιρέσαντες δὶς μεθ' ἑαυτοῦ χρήματα ἔφυγον. Ἤτοι περίπου δραχμὰς 600. ἐγένετο ἀφαντοι Ὁ Ἀστυνόμος Γιαναρας συλλαβὼν ὑπονοίας κατὰ τῶν Θεοδ. Δέδε καὶ Ἰωάν. Κοτσίφη συνέλαβε τούτους καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα.

* * *

ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΙΣ ΕΝ ΚΡΙΕΚΟΥΚΙΩ

Ἡ σύζυγος τοῦ Γεωργίου Οἰκονόμου ἐν Κριεκουκίῳ πάσχουσα ἐκ ρευματισμῶν ἔλαβε τὴν συμβουλὴν παρὰ τῶν ἰατρῶν τῆς ἐστιμῆς — δῖαι δὲ οἱ Ρωμηοὶ εἴμεθα ἰατροί — νὰ βράσῃ τὰς ρίζας χόρτου τινὸς καὶ νὰ πίῃ τὸν ζωμὸν ὅπως ἀπαλλαγῇ αὐτῶν. Καὶ ὡ τοῦ θαύματος, μόλις ἔπιε τὸ σωτήριον ἀβρατικὸν χυμὸν τῶν ῥιζῶν μετεμορφώθη ἀπαλλάγη καὶ τῶν ἀλλων πόνων καὶ πικριῶν τοῦ προσκαίρου τούτου κόσμου. Ἡ ὑποσχεῖσα εἶρε δικηλησιασθῇ!

* * *

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Σπυρίδιος Μπέλλος, ἰατρὸς, ὅστις διαμένας δὲν μόνον ὑμῶς ἐνταῦθα ἐπέστρεφεν εἰς Ἀθήνας.

— Ἀνεχώρησεν δι' Ἀθήνας ὁ κ. Θωμᾶς Σαχάλης, κτηματίας.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Τιμ. Γκαδέας, τελειόφ. τῆς Νομικῆς.

— Ἐπέστρεψεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Ἰωάν Γιαννίτσης, δικηγόρος.

Ὁ κ. Μιχάλ. Νάκου - Ἀνασσασίου ἰατρὸς, ἐμνηστεύσατο τὴν δεσποινίδα Μαρίαν Μπέλλου, τῆς γνωστῆς ἐντεῦθα διακεκριμένης οἰκογενείας. Ὁ «Κάδμος» συμμεριζόμενος τὰν χαρὰν ὁλοκλήρου τῆς πόλεως ἐπὶ τῷ χαρμοσύνῳ τούτῳ γεγονότι, συγχαίρει ἀπὸ καρδίας τοὺς μνηστευθέντας εὐχόμενος αὐτοῖς ταχεῖαν στέψιν.

— Ὑπὸ τοὺς αἰσιωτέρους τῶν οἰωνῶν ἐτελέσθησαν τὰ παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν Πυρίῳ οἱ γάμοι τοῦ λαμπροῦ αὐτόθι καὶ μεμορφωμένου νέου κ. Γεωργ. Χαντζηχρονόγλου μετὰ τῆς ἐπὶ κάλλει, ἀρετῇ καὶ μορφώσει διακριτομένης δεσποινίδος Μαριγώς Καψῇ. Ὁ «Κάδμος» ῥαίνων μὲ ἄνθη τὸ τόσον εὐάρμοστον ζεῦγος εὔχεται τὸν μετέπειτα βίον ἀνέφελον καὶ εὐτυχῆ.

— Κατὰ τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ ἐξ Ἀμπελοκαλεσίου λεβέντης νέος Γεώργ. Σταμάτης ἐτέλεσε τοὺς γάμους του μετὰ τῆς χαριτοβρύτου ἐξ Ἀγίων Θεοδώρων δεσποινίδος Σοφρωσίας Τσαΐλιζη. Ἡ μέχρις Ἀμπελοκαλεσίου γαμήλιος πομπὴ τῶν νεονύμφων διὰ τῆς Ἀγορᾶς τῆς πόλεως ὑπὸ τοὺς χαρμοσύνους ἤχους ἐγχωρίων ὀργάνων ὑπῆρξε πανηγυρικὴ. Παρίνυμφος παρέστη ὁ βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας μας κ. Π. Κηρύκος.

* * *

Ὁ ραφεὺς Εὐαγγέλου Κωνσταντινίδου, ὁδὸς Πινδάρου, ἐκόμισεν ἐσχάτως ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις διαφόρων καταστημάτων δείγματα ἀγγλικῶν ὑφασμάτων τῆς ἐποχῆς καὶ ὑπόσχεται εἰς τοὺς πελάτας του τελείαν ἐργασίαν κατὰ τὴν τελευταίαν μόδαν ἱκανοποιοῦσαν καὶ τὴν μεγαλειτέραν ἰδιοτροπίαν καὶ γοῦστο, μὲ στερεώτατα προτσφανῆ, κομψότατα ἀνυπέρβλητον, εἰλικρίνειαν ἀπαραείτγήτον.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς τὸ παντοπωλεῖον. Λουκᾶ Μελάτου ἀνθρακοθεσίον πρὸς θραχμὰς 28 ἑκαστον κυβώτιον,

ΕΠΕΤΑΙ ΔΙΚΑΤ. ΠΡΑΓΡΗΜΑ

τικὰ περὶ ἑαυτὸν ἀποσπᾶται τῶν χειρῶν τοῦ φίλου του Γκίκα κραυγάζων αὐτῷ «ἔβρητέ με, μωρὲ Γιάννη, γιατὶ θὰ μὲ κτυπήσῃ καὶ πάλιν.» Ἀλλὰ κατὰ τὴν στροφὴν του ταύτην τὴν βιαίαν καὶ ἀπότομον τὸ μαχαιρίδιον, ὅπερ ἐκράτει εἰς χεῖρας του, εὑρίσκει τὸν δυστυχῆ Γκίκαν κατὰ τὴν κοιλιακὴν χώραν καὶ τραυματίζει τοῦτον θανατηφόρως.

«Μὲ σκότωσες, Γιάννη», λέγει ὀξυδυσωχῆς Γκίκας πρὸς τὸν φίλον του μεῖς ἐτραυματισθῆ καὶ πίπτει κάτω ἐν κακίστῃ καταστάσει.

«Σ' ἐσκότωσα ; » φωνάζει ὁ Λοβος, «ἄλλοίμονον σ' ἐμέ, ἀλλοίμονον. Ἀλλὰ ποῦ, πῶς ;» Καὶ καταστενοταριμένος ἐκ τοῦ ἀνελπίστου καὶ τραγικοῦ γεγονότος ἀλλοφρονῶν φωνάζει νὰ τὸν σκοτώσουν καὶ αὐτόν.

«Σκοτῶστε μεο λέγει «τὶμ'ἀφίνετε ;» «Σκοτῶστε με. Σκοτωσέ με, μωρὲ Γιάννη, σκέτωσέ με, Ἄχ ! τί τοῦ ἔκαναι!»

Ὁ ἀτυχὴς φίλος του ὅμως μὴ δυνάμενος ἐκ τοῦ βαρέος τραύματος νὰ ὁμιλήσῃ, τὸν ἀπωθεῖ διὰ τῶν χειρῶν του καὶ ψελλίζων φράσεις τινὰς τὸν συμβουλεύει νὰ φύγῃ μήπως τὸν συλλάβουν οἱ χωροφύλακες.

Οὗτος ὅμως οὐδεμίαν δίδων ἀκρόασιν εἰς τὰς συμβουλὰς αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων συγγωρίων του, οἵτινες τὸν προέτρεπαν νὰ φύγῃ, ἀγκαλιάζεται τὸ σῶμα τοῦ ἀδελφικοῦ του φίλου καὶ κλαίει ἐπ' αὐτοῦ ὡς παιδίον. Εἰς μάτην προσπαθοῦσι νὰ τὸν ἀποσπάσωσιν αὐτοῦ οἱ συγγενεῖς του. Θέτει ἐξελευσῖνε νὰ μείνῃ ἐκεῖ θρηνῶν τὴν τύχην τοῦ φίλου του καὶ τὴν συμφορὰν του μέχρις οὗ ὁ χωροφύλαξ Κ. Διάκης συλλάβῃ αὐτὸν ἀπάγει εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν κατάστημα.

Ἀπόπειρα αὐτοκτονίας τοῦ φονεύσαντος.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν κατάστημα, ἔνθα ἀφίχθη ὁ ἀκούσιος φονεὺς ἐν οἷς μὴ δυνάμενος νὰ ὑποκείσῃ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς καὶ τοῦ ἐγκλήματος εἰς τὸ ὁποῖον κακῇ τύχῃ τὸν ὠθησεν ὁ ἀνδρὸς φίλος καὶ φανέζει νὰ τὸν σκοτώσουν. Διαλαθὼν δὲ τῆς προσοχῆς τῶν χωροφυλάκων ἀποσπᾷ λίθον ἐκ τοῦ τοίχου τοῦ κρατητηρίου δι' οὗ προσπαθεῖ νὰ νὰ κατατρυπήσῃ τὴν κεφαλήν του. Εὐτυχῶς ὁ ἀστυνομεύων ἐπιλοχίας κ. Ἀθ. Μπασιάκος ἐγκαίρως ἀντιληφθεὶς τοῦ ἀπενωγμένου διαβήματος του διατάσσει νὰ μὴ παραδώσῃ εἰς οὐδένα παρὰ ὅτου καὶ ὅταν ἁρμοδίως διαταχθῇ πρὸς τοῦτο. Προσέθηκε δὲ ὅτι ὁ κ. Τασούλης δὲν εἶνε ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἁφανοῦνται τὴν γνῶσιν τῶν ἔργων των καὶ ὅτι τὸ ἄρθρον ἔφερε καὶ τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τοῦ ὀνόματεπωνύμου του.

Ἡ τρομερὰ πηερξάγνισις τοῦ κ. Πτειαματσόλικου.

Ὁ κ. Πτειαματσόλικης κατέπιν κεριτσότερον ἐξαπτόμενος ἠρχίσε θια φωνῶν τὸν φίλον του Γκίκα καὶ ἐπιτίθεσεν ὅτι ὁ Σπῦρος Λοβος τὸν ἐφόνευσεν. ἀλλὰ χωρὶς νὰ θέλῃ καὶ παρεκάλεσε νὰ μὴ πάθῃ τίποτε. Μετ' ὀλίγας στιγμὰς δὲ ἐξέπνευσε.

Ποῖος ὁ φονεύς.— Ποῖος ὁ φονευθείς.

Ὁ φονεὺς Σπῦρος Λοβος, ἡλικίας ἐτῶν 36 ἐτῶν, εἶνε εἷς ἐκ τῶν μᾶλλον φιλησύχων κατοίκων τοῦ Κριεκουκίου, ἐργατικὸς δὲ καὶ τίμιος ἔχει κατακτήσει τὰς συμπαθείας τῶν συγγωρίων του, οἵτινες καὶ μετὰ τὸ ἀκούσιον ἐγκλημά του δὲν παύουσι νὰ τὸν συμπαθοῦσι. Οἰκογενειάρχης καὶ πατὴρ ἑπτὰ τέκνων. Ὁ φονευθεὶς ἐπίσης συμπαθὴς, ἄνθρωπος, τῆς αὐτῆς περίπου ἡλικίας, οὐδέποτε ἐχεδόσει ἀφορμὴν εἰς τινα καὶ διὰ τοῦτο ἀπήλαυεν ἐμπιστοσύνης ἀγάπης ἐν τῷ χωρίῳ. Οἰκογενειάρχης καὶ οὗτος καὶ πατὴρ ἑνὸς τέκνου.

Ἀμφότεροι δὲ ἦσαν τοσοῦτον στενῶς συνδεδεμένοι φιλικῶς, ὥστε ἐθεωροῦντο ὡς ἀδελφοί. Πρὸ ὀλίγων δὲ ἐτῶν ἦσαν ἀνάδοχοι τρίτου ἐγγόνου τοῦ ἑνὸς ἄλλο παρὰ ἔγκλημα τῶν λόγων του κεῖ ἄλλο παρὰ ἔγκλημα ματίας ἐφαίνετο. Ἦτο δὲ ἀπερίγραπτος καὶ ἀπερκῶς ἐθλίμενε.

ΓΙΑΗΣΕΙΣ

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ & ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΥ ΤΟΥ "ΚΑΔΜΟΥ„ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Ὑπὸ τοῦ Πτειαματσόλικου Θηβῶν. — Ἐπὶ ἐξυβρίσει ἄθθεν διὰ τοῦ τύπου.

Τὴν πρωΐαν τῆς 3ης τρέχ. μηνὸς κλῆθεὶς μαρτυρῆσαι εἰς τὸ Πτειαματσόλικειον ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ «Κάδμου» κ. Α. Τομβάκος. Εἰσερχόμενος εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Πτειαματσόλικου εὗρε τοῦτον ἐν ἐξάψει καὶ ὀργῇ τελείᾳ, ἐν ᾧρῳ ἐχειστίτατε τυπικῶς ἔσπευσε μετὰ τοῦτο εὐθὺς νὰ ἐρωτήσῃ ὅπως μαθῇ τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐκλήθη.

Ὁ κ. Πτειαματσόλικης ὅμως ἀντὶ ἀπαντήσεως ἤρχισε χειρονομῶν καὶ φωνάζων τῷ ἐπιδείξει φύλλου «Κάδμου» τῆς παρελθ. Κυριακῆς καὶ ἤρώτησε νὰ μάθῃ τίς ὁ συγγραφεὺς τοῦ κυρίου ἄρθρου, ὅπερ ἔγραφε ἐπὶ τῶν γνωστῶν ἐν Λιτάνῃ στηλῶν μεταξὺ πολιτῶν καὶ χωροφυλάκων ἔμαθε δὲ ἀμέσως παρα τοῦτου, ὅτι οὗτος εἶνε ὁ τακτικὸς τοῦ φύλλου ἡμῶν συντάκτης κ. Νικ. Τασούλης, δικηγόρος.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Πτειαματσόδικης πάντοτε ἐν ἐξάψει τελῶν ἐζήτησε παρὰ τοῦ κ. Ταμβάκου τὰ χειρόγραφα τοῦ ἄρθρου τούτου, εἰς ἀπάντησιν ὅμως ἤκουσε παρ' αὐτοῦ ὅτι τοιαῦτα ἔχει ἀτοχρέωσιν νὰ μὴ παραδώσῃ εἰς οὐδένα παρὰ ὅτου καὶ ὅταν ἁρμοδίως διαταχθῇ πρὸς τοῦτο. Προσέθηκε δὲ ὅτι ὁ κ. Τασούλης δὲν εἶνε ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἁφανοῦνται τὴν γνῶσιν τῶν ἔργων των καὶ ὅτι τὸ ἄρθρον ἔφερε καὶ τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τοῦ ὀνόματεπωνύμου του.

Ὁ κ. Πτειαματσόδικης κατέπιν κεριτσότερον ἐξαπτόμενος ἠρχίσε θια φωνῶν τὸν φίλον του Γκίκα κραυγάζων αὐτῷ «ἔβρητέ με, μωρὲ Γιάννη, γιατὶ θὰ μὲ κτυπήσῃ καὶ πάλιν.» Ἀλλὰ κατὰ τὴν στροφὴν του ταύτην τὴν βιαίαν καὶ ἀπότομον τὸ μαχαιρίδιον, ὅπερ ἐκράτει εἰς χεῖρας του, εὑρίσκει τὸν δυστυχῆ Γκίκαν κατὰ τὴν κοιλιακὴν χώραν καὶ τραυματίζει τοῦτον θανατηφόρως.

«Μὲ σκότωσες, Γιάννη», λέγει ὀξυδυσωχῆς Γκίκας πρὸς τὸν φίλον του μεῖς ἐτραυματισθῆ καὶ πίπτει κάτω ἐν κακίστῃ καταστάσει.

«Σ' ἐσκότωσα ; » φωνάζει ὁ Λοβος, «ἄλλοίμονον σ' ἐμέ, ἀλλοίμονον. Ἀλλὰ ποῦ, πῶς ;» Καὶ καταστενοταριμένος ἐκ τοῦ ἀνελπίστου καὶ τραγικοῦ γεγονότος ἀλλοφρονῶν φωνάζει νὰ τὸν σκοτώσουν καὶ αὐτόν.

«Σκοτῶστε μεο λέγει «τὶμ'ἀφίνετε ;» «Σκοτῶστε με. Σκοτωσέ με, μωρὲ Γιάννη, σκέτωσέ με, Ἄχ ! τί τοῦ ἔκαναι!»

Ὁ ἀτυχὴς φίλος του ὅμως μὴ δυνάμενος ἐκ τοῦ βαρέος τραύματος νὰ ὁμιλήσῃ, τὸν ἀπωθεῖ διὰ τῶν χειρῶν του καὶ ψελλίζων φράσεις τινὰς τὸν συμβουλεύει νὰ φύγῃ μήπως τὸν συλλάβουν οἱ χωροφύλακες.

Οὗτος ὅμως οὐδεμίαν δίδων ἀκρόασιν εἰς τὰς συμβουλὰς αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων συγγωρίων του, οἵτινες τὸν προέτρεπαν νὰ φύγῃ, ἀγκαλιάζεται τὸ σῶμα τοῦ ἀδελφικοῦ του φίλου καὶ κλαίει ἐπ' αὐτοῦ ὡς παιδίον. Εἰς μάτην προσπαθοῦσι νὰ τὸν ἀποσπάσωσιν αὐτοῦ οἱ συγγενεῖς του. Θέτει ἐξελευσῖνε νὰ μείνῃ ἐκεῖ θρηνῶν τὴν τύχην τοῦ φίλου του καὶ τὴν συμφορὰν του μέχρις οὗ ὁ χωροφύλαξ Κ. Διάκης συλλάβῃ αὐτὸν ἀπάγει εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν κατάστημα.

Ἀπόπειρα αὐτοκτονίας τοῦ φονεύσαντος.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν κατάστημα, ἔνθα ἀφίχθη ὁ ἀκούσιος φονεὺς ἐν οἷς μὴ δυνάμενος νὰ ὑποκείσῃ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς καὶ τοῦ ἐγκλήματος εἰς τὸ ὁποῖον κακῇ τύχῃ τὸν ὠθησεν ὁ ἀνδρὸς φίλος καὶ φανέζει νὰ τὸν σκοτώσουν. Διαλαθὼν δὲ τῆς προσοχῆς τῶν χωροφυλάκων ἀποσπᾷ λίθον ἐκ τοῦ τοίχου τοῦ κρατητηρίου δι' οὗ προσπαθεῖ νὰ νὰ κατατρυπήσῃ τὴν κεφαλήν του. Εὐτυχῶς ὁ ἀστυνομεύων ἐπιλοχίας κ. Ἀθ. Μπασιάκος ἐγκαίρως ἀντιληφθεὶς τοῦ ἀπενωγμένου διαβήματος του διατάσσει νὰ μὴ παραδώσῃ εἰς οὐδένα παρὰ ὅτου καὶ ὅταν ἁρμοδίως διαταχθῇ πρὸς τοῦτο. Προσέθηκε δὲ ὅτι ὁ κ. Τασούλης δὲν εἶνε ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἁφανοῦνται τὴν γνῶσιν τῶν ἔργων των καὶ ὅτι τὸ ἄρθρον ἔφερε καὶ τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τοῦ ὀνόματεπωνύμου του.

Ἡ τρομερὰ πηερξάγνισις τοῦ κ. Πτειαματσόλικου.

Ὁ κ. Πτειαματσόλικης κατέπιν κεριτσότερον ἐξαπτόμενος ἠρχίσε θια φωνῶν τὸν φίλον του Γκίκα καὶ ἐπιτίθεσεν ὅτι ὁ Σπῦρος Λοβος τὸν ἐφόνευσεν. ἀλλὰ χωρὶς νὰ θέλῃ καὶ παρεκάλεσε νὰ μὴ πάθῃ τίποτε. Μετ' ὀλίγας στιγμὰς δὲ ἐξέπνευσε.

Ποῖος ὁ φονεύς.— Ποῖος ὁ φονευθείς.

Ὁ φονεὺς Σπῦρος Λοβος, ἡλικίας ἐτῶν 36 ἐτῶν, εἶνε εἷς ἐκ τῶν μᾶλλον φιλησύχων κατοίκων τοῦ Κριεκουκίου, ἐργατικὸς δὲ καὶ τίμιος ἔχει κατακτήσει τὰς συμπαθείας τῶν συγγωρίων του, οἵτινες καὶ μετὰ τὸ ἀκούσιον ἐγκλημά του δὲν παύουσι νὰ τὸν συμπαθοῦσι. Οἰκογενειάρχης καὶ πατὴρ ἑπτὰ τέκνων. Ὁ φονευθεὶς ἐπίσης συμπαθὴς, ἄνθρωπος, τῆς αὐτῆς περίπου ἡλικίας, οὐδέποτε ἐχεδόσει ἀφορμὴν εἰς τινα καὶ διὰ τοῦτο ἀπήλαυεν ἐμπιστοσύνης ἀγάπης ἐν τῷ χωρίῳ. Οἰκογενειάρχης καὶ οὗτος καὶ πατὴρ ἑνὸς τέκνου.

Ἀμφότεροι δὲ ἦσαν τοσοῦτον στενῶς συνδεδεμένοι φιλικῶς, ὥστε ἐθεωροῦντο ὡς ἀδελφοί. Πρὸ ὀλίγων δὲ ἐτῶν ἦσαν ἀνάδοχοι τρίτου ἐγγόνου τοῦ ἑνὸς ἄλλο παρὰ ἔγκλημα τῶν λόγων του κεῖ ἄλλο παρὰ ἔγκλημα ματίας ἐφαίνετο. Ἦτο δὲ ἀπερίγραπτος καὶ ἀπερκῶς ἐθλίμενε.